

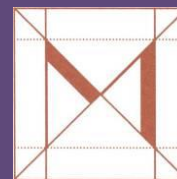
BOUWHISTORISCHE VERKENNING MET WAARDENSTELLING

LOOLAAN 49
APELDOORN

Onderzoek i.o.v. Gemeente Apeldoorn , 23-03-2017

MONUMENTEN ADVIES BUREAU

COLOFON

Onderzoeksubject

Loolaan 49
7314AE Apeldoorn

Status

Gemeentelijk monument

Opdrachtgever

Gemeente Apeldoorn

Veldwerk

D. Schaars

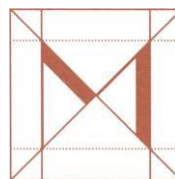
Rapportage

D. Schaars

Fotografie

D. Schaars

Alle afbeeldingen, tenzij anders vermeld, door Monumenten
Advies Bureau, 15 maart 2017)

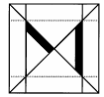

MONUMENTEN ADVIES BUREAU

drs. C.J.B.P. Frank
drs. F.A.C. Haans
mw. drs. C.H.J.M. van den Broek
drs. J. de Jong
ing. G. Korenberg
mw. drs. M.E.D. Lemmens
D. Schaars MA
mw. drs. L. Valckx

Bredestraat 1
6542 SN NIJMEGEN
tel: 024-3786742
fax: 024-3792477
Info@monumentenadviesbureau.nl
www.monumentenadviesbureau.nl

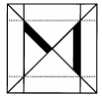
Dit is een uitgave van het Monumenten Advies Bureau,
Nijmegen, copyright MAB Nijmegen 2017

INHOUD

1 INLEIDING	5	4.4 CONSTRUCTIEVE ELEMENTEN	30
2 SAMENVATTING	8	4.5 INDELING	33
2.1 BOUWGESCHIEDENIS	8	4.6 INTERIEUR	41
2.2 WAARDENSTELLING	8	5 BOUWHISTORISCHE WAARDENBEPALING	49
3 HISTORISCHE ONTWIKKELING	9	5.1 ARCHITECTUUR- EN BOUWHISTORISCHE WAARDEN	49
3.1 ONTWIKKELING VAN DE WIJK DE PARKEN	10	5.2 CULTUURHISTORISCHE WAARDE	50
3.2 BEWONERSGESCHIEDENIS LOOLAAN 49	11	5.3 ZELDZAAMHEIDSWAARDE	50
3.3 BOUWGESCHIEDENIS LOOLAAN 49	12	5.4 SITUERING- EN ENSEMBLEWAARDE	51
4 BOUWHISTORISCHE VERKENNING	23	5.5 GETRAPTE WAARDENSTELLING OP ONDERDELEN	51
4.1 SITUERING	24	5.6 TOELICHTING WAARDENGRADATIES	52
4.2 HOOFDVORM, PLATTEGROND EN OPBOUW, DAK	24	5.7 WAARDERINGSPLATTEGRONDEN	52
4.3 GEVELS	24	6 BRONNEN EN LITERATUUR	53

1 INLEIDING

Korte inleiding object

De villa aan de Loolaan 49 is omstreeks het midden van de negentiende eeuw gebouwd. Na grote verbouwingen in 1909, 1952 en 1954 is de huidige staat van het pand tot stand gekomen.

Thans is voor het rechterdeel van het gebouw een verbouwings- en wijzigingsplan in voorbereiding. Ter ondersteuning van dit plan is door Monumenten Advies Bureau, in opdracht van gemeente Apeldoorn, een bouwhistorische verkenning met waardenstelling uitgevoerd.

Input planvorming

De bouwhistorische verkenning en de waardenstelling van het exterieur en het interieur dienen als input voor en ter toetsing van de planvorming. Het betreft een verkennende analyse en waardering van het totale gebouw, interieur en exterieur en de directe omgeving van het herenhuis. Het rapport beschrijft de huidige verschijningsvorm en gaat in op de gefaseerde bouwgeschiedenis. Het onderzoek maakt inzichtelijk welke mutaties hebben plaats gevonden en welke onderdelen thans nog oorspronkelijk zijn en/of historische waarde bezitten. De getrapte waardenstellingen van exterieur, constructies en interieurelementen maken duidelijk welke onderdelen monumentwaarden bezitten en zoveel mogelijk in toekomstige

transformaties en herstelplannen gehandhaafd dienen te blijven.

Onderzoeksbepijking

Het onderzoek heeft de diepgang van een bouwhistorische verkenning. Dat betekent dat exterieur en interieur verkennend zijn onderzocht. Er heeft geen destructief onderzoek plaats gevonden.

Wat betreft het archiefonderzoek is kennis genomen van de beschikbare informatie in de bouwdoosiers van de gemeente Apeldoorn. Tevens is er het een en ander aan literatuur doorgenomen. De lijst met gebruikte bronnen zijn achter in het rapport opgenomen.

Opzet rapportage

In deze rapportage vindt u in hoofdstuk 2 een beknopte samenvatting van de bouwgeschiedenis en de waardenstelling. Hoofdstuk 3 beschrijft de gefaseerde bouwhistorische ontwikkeling van het complex en omgeving. Tevens wordt een overzicht gegeven van historisch beeldmateriaal (foto's, bouwtekeningen en meer) van het object. Hoofdstuk 4 geeft een bouwhistorische beschrijving en verkenning van de huidige bouwsubstantie van het exterieur en interieur, en de belangrijkste constructies binnen in het object.

In hoofdstuk 5 worden de aangetroffen historische waarden omschreven. Deze zijn tevens op de bijgaande plattegronden

van het pand gevisualiseerd. Dit hoofdstuk is een belangrijke basis voor planvorming en toetsing.

Naast de waardenkaarten zal ook de bouwfaseringskaart worden gebracht. Dit gebeurt op basis van in en aan het complex aangetroffen bouwsporen en bestudering van het historische bronnenmateriaal, voornamelijk de bouwdoSSIers.

Daan Schaars, Monumenten Advies Bureau,
Nijmegen, maart 2017

2 SAMENVATTING

2.1 BOUWGESCHIEDENIS

De villa aan de Loolaan 49 is omstreeks het midden van de negentiende eeuw gebouwd. In 1909 werd er een grote verbouwing uitgevoerd waarbij de kap werd vervangen. Dit ging ten koste van het oorspronkelijke uiterlijk van de villa, waarbij sommige gevels waren uitgevoerd als topgevels. In 1952 volgde een verbouwing aan de achterzijde waarbij een enkellaags bouwdeel werd toegevoegd. In 1954 werd de huidige staat bereikt door het opsplitsen van de woning in verschillende woondelen. Inwendig werden hiervoor nieuwe binnenwanden geplaatst en uitwendig werden nieuwe vensters en toegangen aangebracht. Sinds 1954 is er weinig meer veranderd aan de villa.

2.2 WAARDENSTELLING

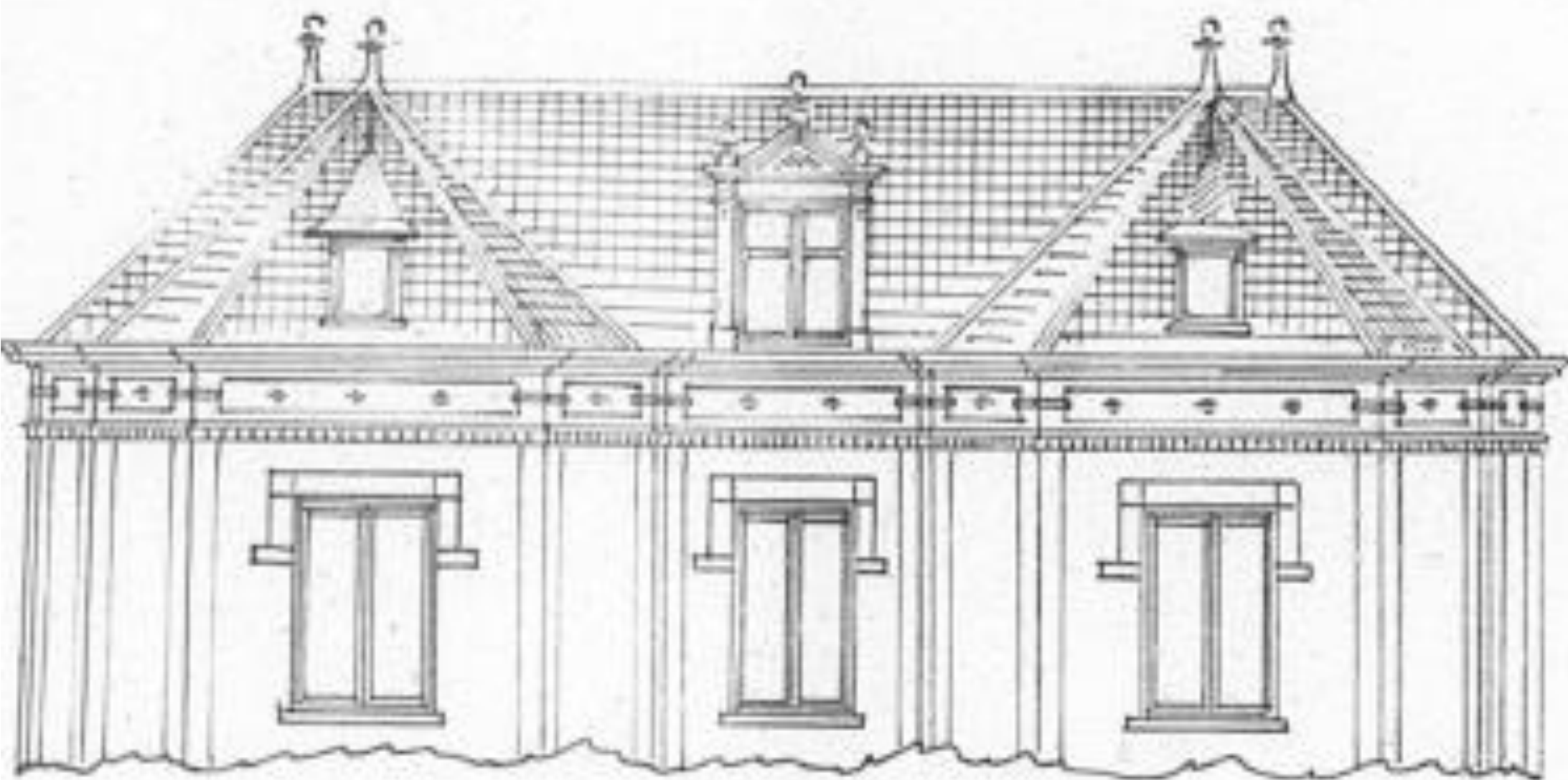
Het gebouw bezit bouwhistorische waarden wat betreft de symmetrische opbouw in combinatie met de hoofdvorm van een achterbouw met erkers aan de voorzijde en de dakvorm van een afgeknot schilddak met aankappingen.

Daarnaast zijn de gevels waardevol vanwege de detaillering en materialisering. Zowel de oorspronkelijke vensters als de latere vensters uit 1954 zijn waardevol vanwege het beeldbepalende karakter van de villa. De varianten uit 1954 hebben wat betreft materialisering en detaillering wel een mindere waarde dan de oorspronkelijke ramen.

De villa bezit architectuurhistorische waarde als een vroeg voorbeeld van villabouw in Apeldoorn, gesitueerd in de omgeving van de Loolaan en de nabije landschappelijke omgeving van de wijk De Parken. De oorspronkelijke opzet van de villa was een eclectisch geheel bestaande uit de chaletstijl en sobere baksteenarchitectuur.

De villa behoort tot de vroegste bebouwing aan deze zijde van de straat en bezit dan ook een hoge cultuurhistorische waarde. Daarnaast is het wat betreft zeldzaamheidswaarde een waardevol voorbeeld van de wooncultuur van rijke burgers in Apeldoorn uit het midden van de negentiende eeuw.

Als ensemblewaarde kan worden gezegd dat het een waardevol ensemble vormt met de achtergelegen school. Sinds de bouw van de school in 1901 is de villa dienst gaan doen als onderwijzerswoning.

VOORHAANZICHT $\frac{1}{2}$

3 HISTORISCHE ONTWIKKELING

3.1 ONTWIKKELING VAN DE WIJK DE PARKEN

Het ten noorden van het Apeldoornse centrum gelegen villagebied De Parken vindt zijn oorsprong in 1874 toen de welgestelde steenfabrikant H.C. van der Houven van Oordt (1837-1901) het tussen Het Loo en Apeldoorn gelegen landgoed De Pasch aankocht, om er een wandelpark met villabebouwing te ontwikkelen. Hierbij richtte hij zich op de vele welgestelden die zich wilden vestigen in de aantrekkelijke en bosrijke omgeving van het paleis. Zo ontstond allereerst het Oranjepark en vervolgens zijn het Emmapark (1882), het Wilhelminapark (1890) en het Prinsenvpark (1904) aangelegd.

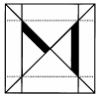
Een belangrijke stimulans was de komst van het spoor in 1876 waardoor Apeldoorn voor haar toekomstige bewoners goed bereikbaar werd. In aanwezigheid van koning Willem III werden de nieuwe spoorlijn en het Oranjepark in 1876 feestelijk geopend, waarbij de koning door Van der Houven van Oordt in het park werd rondgeleid. De op rekening van laatstgenoemde aangelegde Stationsstraat verbond De Parken toen reeds met het station. Als projectontwikkelaar avant-la-lettre verschaftte Van der Houven van Oordt Apeldoorn een woonwijk met een tot op de dag van vandaag aantrekkelijk karakter. De villawijk werd aangelegd binnen het kader van een aantal bestaande doorgaande en locale wegen, waarbij elementen en structuren

van de oude landgoederen (Marialust/De Vliet, De Pasch) in het plan werden geïntegreerd of omgevormd.

Op de militaire kaart uit 1850 is het perceel nog niet bebouwd. Arcgis.nl

De belangrijkste van die veel oudere wegen zijn de Deventerstraat (de aloude weg van Apeldoorn naar Zutphen en Deventer) en de Loolaan. De Loolaan werd in 1739 als eerste laan van het monumentale assenstelsel vanuit het Loo aangelegd door Willem IV en was gericht op de oude Mariakerk op het Raadhuisplein. Ook de Koninginnelaan (oorspronkelijk de “Zwolscheweg”) en de Loseweg zijn oude structuren, die oorspronkelijk als eenvoudige landwegen de landbouwgronden ten noorden van Apeldoorn (de Loosche enk) ontsloten en tevens de verbinding vormden naar Het Loo en verder in noordelijke richting, de dorpen ten noorden van Apeldoorn.

Topografische kaart uit 1866 met in de rode omkadering de villa. Topotijdreis.nl

Topografische kaart uit 1899 met in de rode cirkel de villa. Topotijdreis.nl

3.2 BEWONERSGESCHIEDENIS LOOLAAN 49

Een van de eerste bewoners van het huis was de koopman Gerrit Anton Schoehuizen (geboren op 1-4-1828 te Alkmaar), die was gehuwd met Louisa Maria Agatha Dickhoff (geboren op 3-4-1829 te Amsterdam). Zij betrokken het huis op 5 april 1867, samen met een zoon en een dochter. Acht jaar later op 27 mei 1875 vertrokken zij weer.

De volgende bewoonster was de schrijfster van novellen en romans, die in 1870 de eerste redacteur was van de serie *Bibliotheek van Nederlandse Schrijfsters*, Catharina Felicia van Rees (geboren op 22-8-1831 te Zutphen). Zij was afkomstig uit Bonn en werd vergezeld door de dames Geertruida Margaretha Necker, weduwe van Luloff (geboren op 24-6-1798 te Ubbergen) en haar dochter Wilhelmina Necker (geboren op 30-11-1832). Zij kwamen op 25 oktober 1875 op dit adres wonen. Wanneer zij verhuizen is niet bekend.

In 1887 werd het huis bewoond door de weduwe Victor-Slaap met haar zoon, die elders het beroep van rozenkweker uitoefende. Zij verhuisden later naar elders op de Loolaan.

In 1891 vestigde P.F. Spaink Abbink hier zijn Hygiënisch Pension Herstellingsoord voor zenuwzieken, dat in 1893 naar nummer 59 wordt overgeplaatst en in 1895 kocht baron Collet d'Esturie er. C.E.E. Fromberg het pand voor fl. 8.170.

Mej. M.G. van Cleef, (geboren op 21-2-1859) hoofd van de nieuw opgerichte gemeente meisjesschool nam haar intrek in de woning op 9 september 1901. Na de oorlog werd de naam veranderd in de Heuvellaan school. De woning van nr. 49 werd na de oorlog niet meer door het schoolhoofd bewoond.

3.3 BOUWGESCHIEDENIS LOOLAAN 49

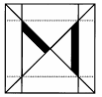
omstreeks 1900

De exacte bouwdatum van de villa is niet bekend, maar moet tussen 1850 en 1866 liggen, hoewel de villa op stilistische gronden niet veel ouder zal zijn dan 1850. De vroegste afbeelding van het gebouw stamt uit omstreeks 1900. Op de foto is de voorgevel zichtbaar en de linker zijgevel. Het gebouw bestond uit een rechthoekige hoofdbouw met topgevels aan de achterzijde onder een zadeldak waar aan de voorgevelzijde twee erkervormige bouwdelen op aansloten, die waren voorzien van een aankapping. De beide voorste delen van de erkers eindigde in een topgevel. Rondom de goot was een decoratieve boeiboord aangebracht en in de top van de erkers waren met druppels versierde hangende nokstijlen aangebracht. Deze versieringen zijn verwant aan de chaletstijl, die aan het einde van de negentiende eeuw opkwam. Mogelijk dat de erkers in een tweede bouwphase, in het laatste kwart van de negentiende eeuw, tegen de oudere achterbouw waren aangebracht. In het huidige muurwerk zijn desalniettemin geen

overgangen gezien tussen de erkers en de achterbouw. De dakbedekking bestond uit gesmoorde oud Hollandse pannen.

Op een foto uit omstreeks 1900 is de voorgevel en de linker zijgevel van het huis zichtbaar. Opvallend zijn de erkervormige aanbouwen aan de voorgevel, die eindigen in een topgevel. Ook de rechthoekige achterbouw had aan de zijanten topgevels. De boeiboord was versierd met snijwerk en in de toppen van de erkers waren hangende nokstijlen aanwezig met druppels en pironnen. GA013787.

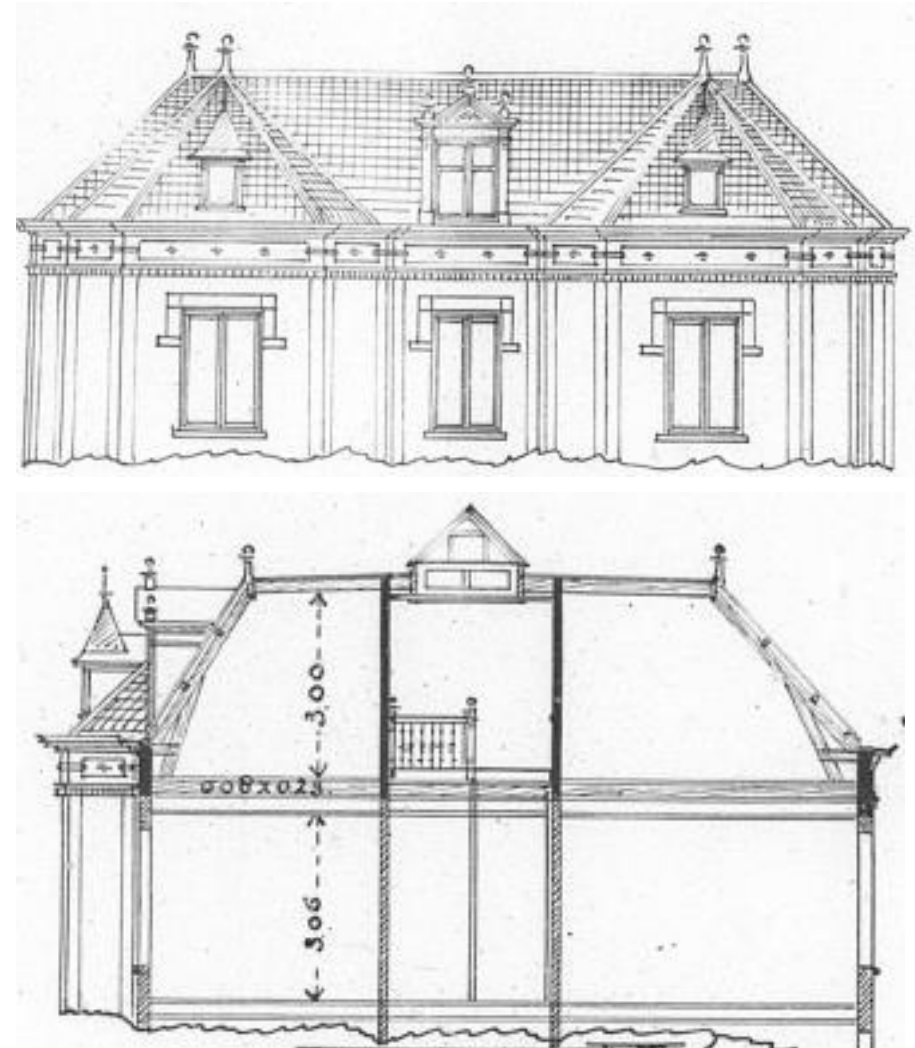
Aan de linkerzijde van het gebouw waren de verdiepingsramen voorzien van Louvre luiken. De ramen op de begane grond bestonden uit T-ramen, terwijl er op de verdieping ongedeelde schuiframen aanwezig waren.

1909

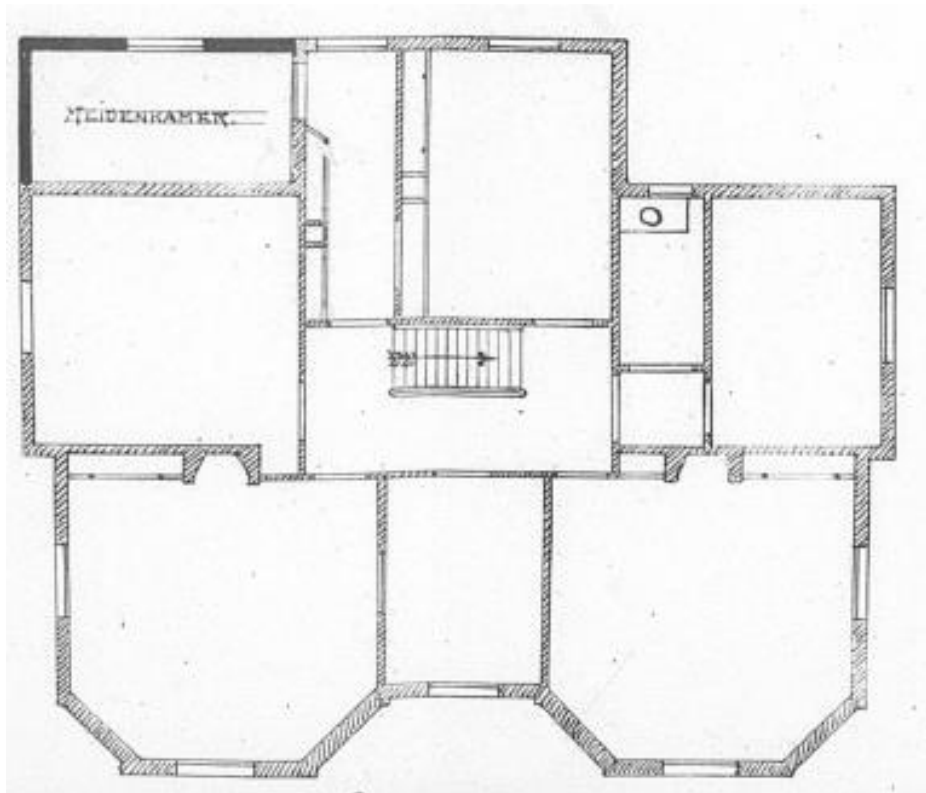
Een eerste blik op het interieur van het gebouw stamt uit 1909, in de vorm van een bouwtekening ter vervanging van de kap en de bouw van een meidenkamer, aan de achterzijde van het pand.

De verdieping van het gebouw bezat in 1909 een kruisvormige plattegrond met een centrale overloop waar drie kamers tegen de voor- en achtergevel aan waren gelegen. De twee kamers op de hoeken aan de voorzijde en de centrale kamer aan de achterzijde waren uitgebouwd. De voorkamers op de hoeken hadden een erkervorm aan de voorzijde, die waren voorzien van ieder één stolpraam onder een gemetselde wenkbrauw. Eenzelfde raam was ook aangebracht in de middelste kamer op de verdieping aan de voorzijde.

Inwendig hadden de kamers aan de voorzijde een rookkanaal tegen de achterwand. Ook de centrale kamer aan de achterzijde was voorzien van twee rookkanalen.

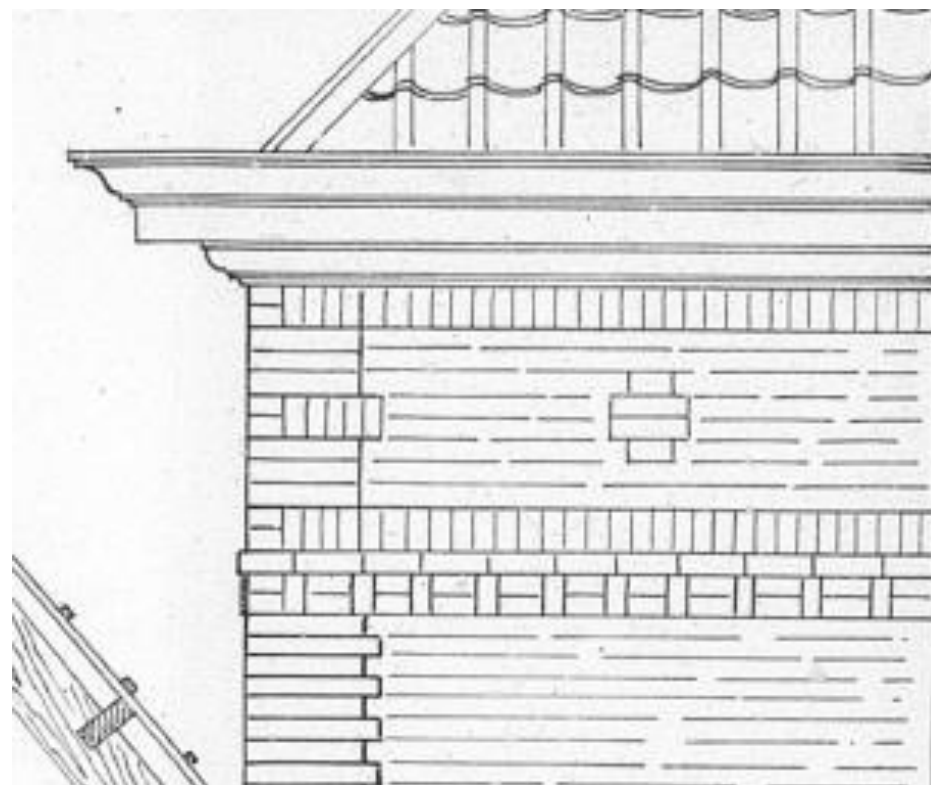
Voorgevelaanzicht en dwarsdoorsnede op de bouwtekening uit 1909. De toppen van de erkers zijn afgebroken en krijgen een aankapping met dakkapellen. Ook in het centrale dakvlak wordt een nieuwe dakkapel aangebracht. De gehele kapconstructie wordt vervangen en er wordt een nieuwe borstwering opgemetseld. Boven het trappenhuis wordt een lichtstraat aangebracht. CODA bouwdossiers 257 1909.

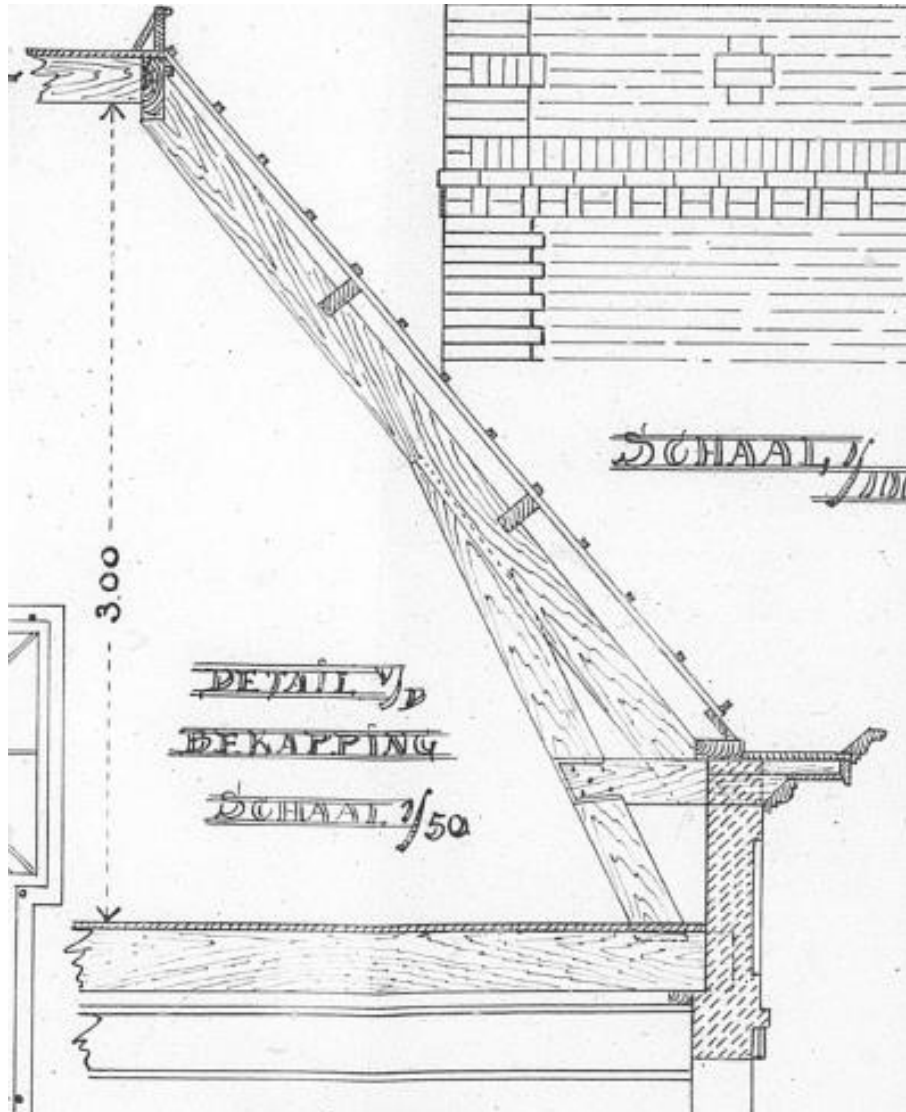
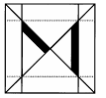
Plattegrond van de verdieping. Aan de voor- en achterzijde zijn drie kamers. De linker achterkamer wordt uitgebreid met een meidenkamer. De voorkamers op de hoeken en de centrale achterkamer hadden een rookkanaal. CODA bouwdoSSIERS 257 1909.

Tijdens de verbouwing van 1909 werd een nieuwe kapconstructie aangebracht, die was opgebouwd uit een afgeknot schilddak met Hollandse spanten met kreupele stijlen. De erkervormige hoeken werden voorzien van schilden die aansloten op het schilddak. Voor de bouw van de constructie werd ook de borstwering vervangen voor een variant met lijstwerk van baksteen.

Het nieuwe dak werd aan de voorzijde voorzien van twee kleine dakkapellen op de hoeken en een grote dakkapel centraal in het dakvlak. In laatstgenoemde geval werd een dubbel stolpraam aangebracht met bovenlichten en werd de bovenzijde van de kapel voorzien van een decoratief fronton. Op de aansluiting van de schilden aan de voorzijde werden pironnen geplaatst. Boven het trappenhuis werd tenslotte nog een lichtstraat aangebracht.

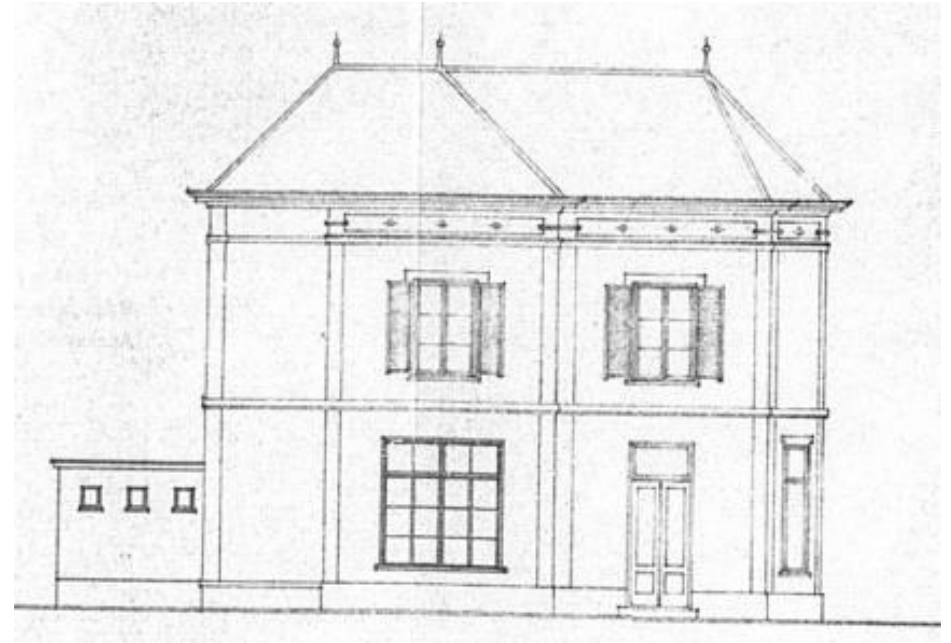

Detail van de nieuwe borstwering uit 1909. De goot werd voorzien van een geprofileerde gootlijst. CODA bouwdoSSIERS 257 1909.

Detail van de nieuwe kapconstructie op de tekening uit 1909. De kap werd uitgevoerd als een Hollands spant met kreupele stijlen. De blokkeels staken door de nieuwe borstwering heen en aan de buitenzijde voorzien van een profiellat. CODA bouwdossiers 257 1909.

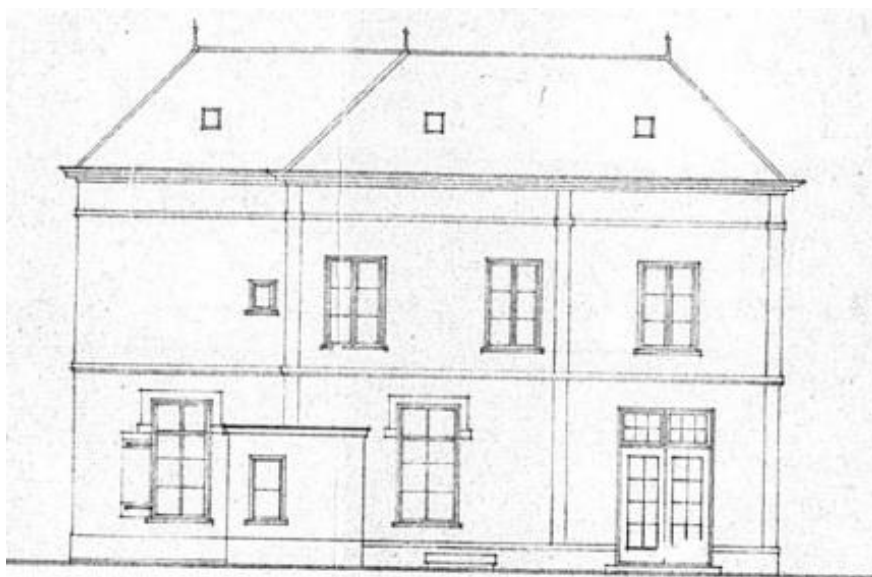
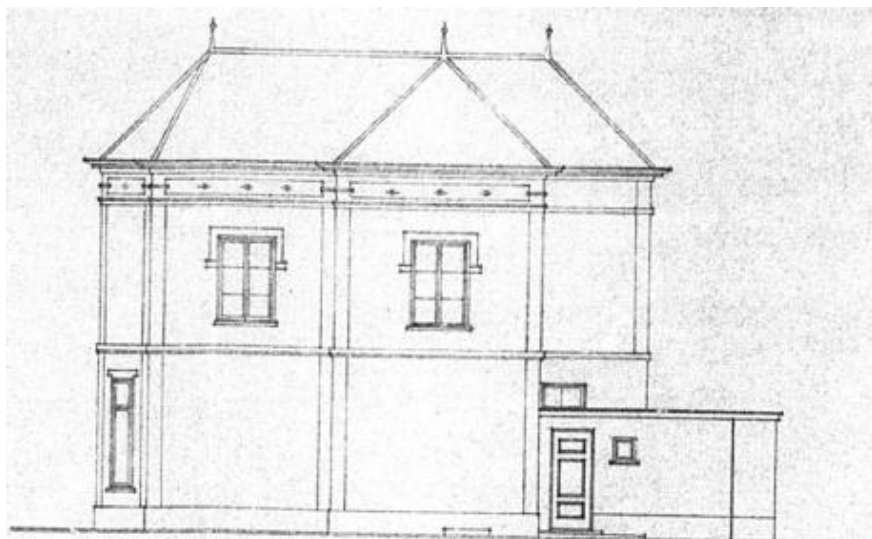
Inwendig werd tijdens de verbouwing ook de linker achterkamer op de verdieping uitgebreid en aangesloten op de achtergevel van de centrale uitbouw aan de achterzijde. Deze ruimte ging dienst doen als meidenkamer.

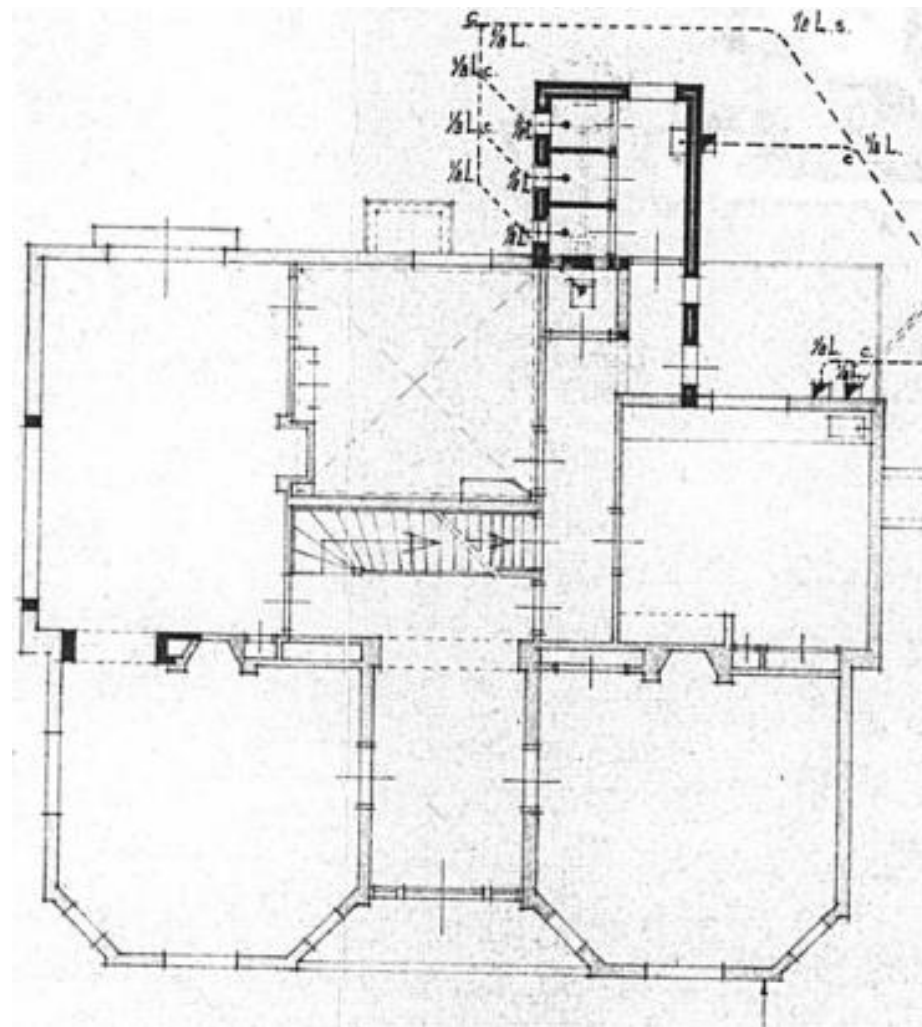
Zicht op de linker zijgevel met de aanbouw aan de achterzijde op de tekening van 1952. De tekening is gedateerd in 1952 maar is in het Coda ondergebracht onder het jaartal 1954. CODA bouwdossiers 524 1954.

1952

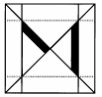
In 1952 werd aan de achterzijde van het gebouw een enkellaagse uitbouw gebouwd waar toiletten in werden aangebracht. In de rechter zijgevel van de uitbouw werd een deur geplaatst, die toegang gaf tot het gebouw. De linker zijgevel was voorzien van een drietal kleine toiletramen.

Zicht op de rechter zijgevel en achtergevel met de aanbouw aan de achterzijde op de tekening van 1952. In de rechter gevel van de uitbouw was een toegang aangebracht. De vensters in de zij en achtergevels waren ingezet met 6- of 8-ruits schuiframen. De tekening is gedateerd in 1952 maar is in het Coda ondergebracht onder het jaartal 1954. CODA bouwdoSSIers 524 1954.

Plattegrond van de begane grond op de bouwtekening uit 1952. Alle donker gekleurde muren zijn in 1952 aangebracht. De tekening is gedateerd in 1952 maar is in het Coda ondergebracht onder het jaartal 1954. CODA bouwdoSSIers 524 1954.

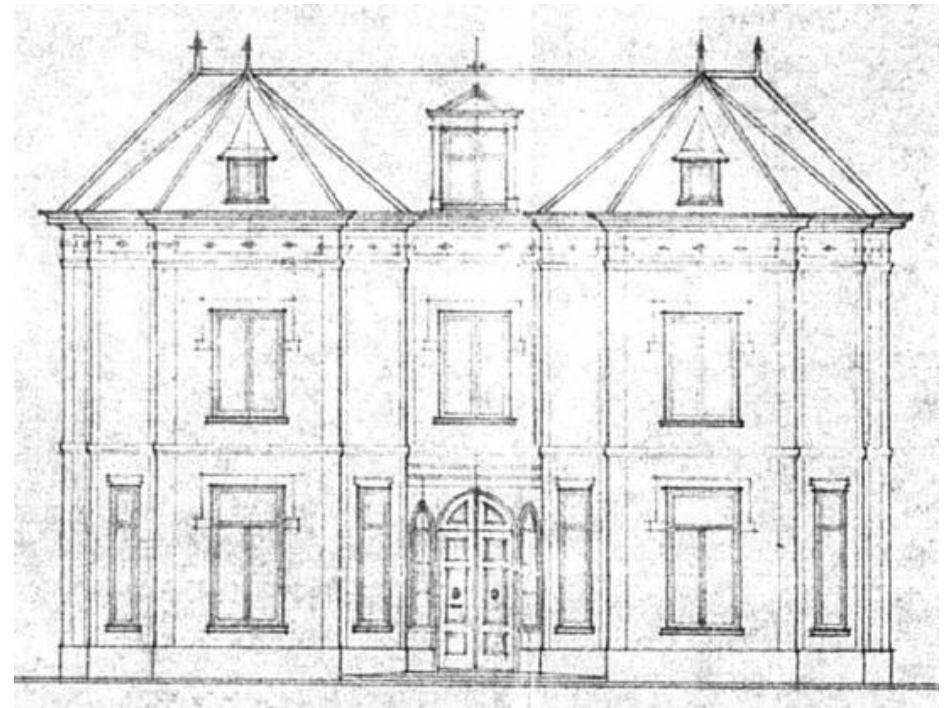

Vermoedelijk is de indeling van vóór de verbouwing van 1952 een toestand die redelijk dicht bij de oorspronkelijke indeling van het huis lag. De indeling bestond op de begane grond uit eenzelfde opzet als op de verdieping in 1909, namelijk een drietal ruimtes aan de voorzijde, een centraal trappenhuis en drie ruimtes aan de achterzijde. De afmetingen van deze drie kamers aan de achterzijde was tot de bouw van de meidenkamer in 1909 ongeveer gelijk in oppervlakte. De twee voorste erkervormige ruimtes waren in gebruik als zitkamer. Deze ruimtes hadden een kachel met rookkanaal. De linkerruimte aan de achterzijde was in gebruik als tuinkamer en stond middels een doorgang links van het rookkanaal in verbinding met de linker voorkamer. De rechter ruimte aan de achterzijde van het gebouw deed dienst als keuken. Onder de centrale ruimte aan de achterzijde, die ook omschreven werd als kamer, was een kelder gelegen.

Alle ruimtes op de begane grond werden met elkaar verbonden via een brede gang achter de hoofdentree, die richting de achterzijde van het gebouw doorliep in een smalle gang aan de rechterzijde van de trap. De smalle gang was ter hoogte van het trappenhuis wel afgesloten met een deur. Aan het einde van deze smalle gang was tegen de achtergevel een toilet en een doorgang naar de nieuwe uitbouw.

1954

Een volgende verbouwing vond plaats in het jaar 1954. De bouwtekeningen die zijn bijgevoegd met de vergunningaanvraag geven een beeld weer van de bestaande toestand.

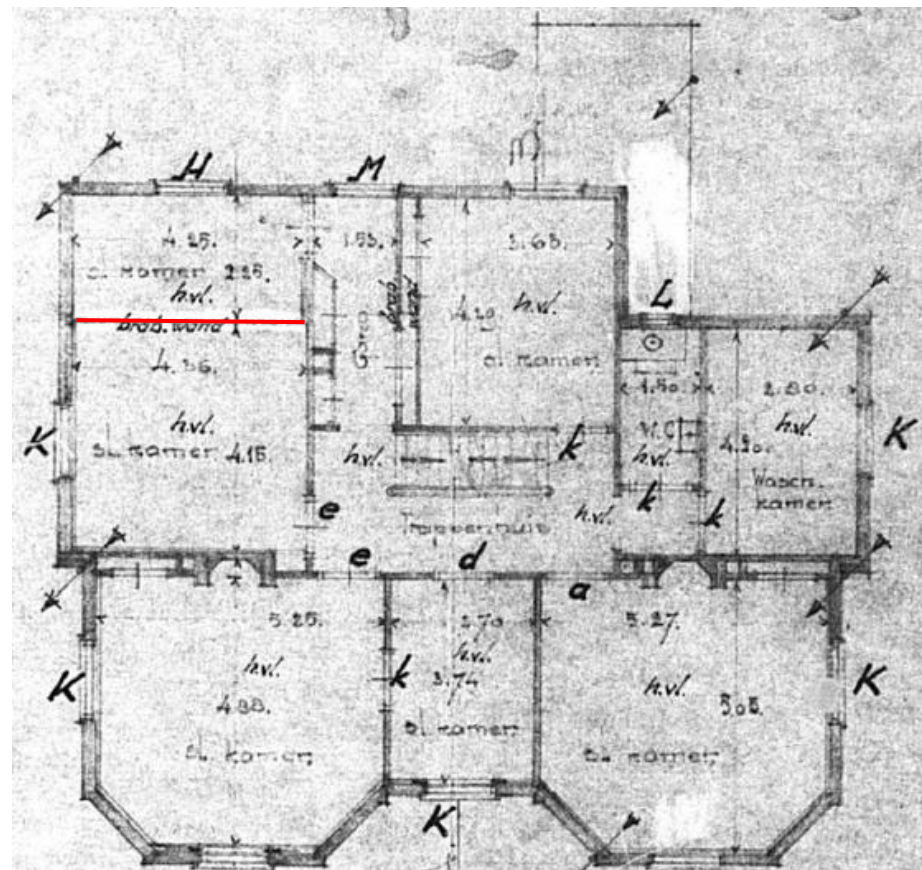

Zicht op de voorgevel op de bouwtekening van 1954. CODA bouwdoosiers 524 1954.

De voorgevel was voorzien van drie vensterassen waarbij op de begane grond ook in de schuine delen van de voorkamers ramen waren aangebracht. De ramen op de begane grond aan de voorgevelzijde bestonden uit T-ramen met ongedeeld

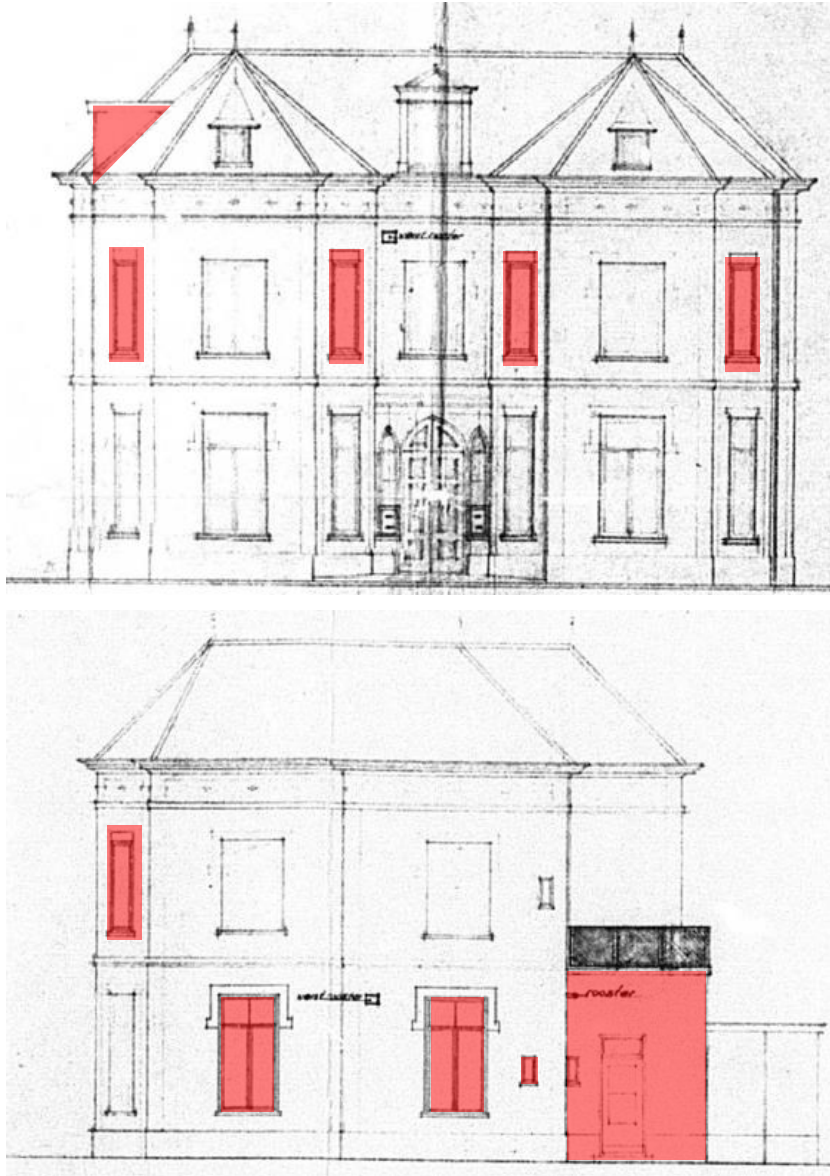
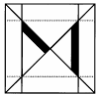
bovenlicht. Boven de vensters was een wenkbrauw aangebracht. In de schuine delen van erkers waren ongedeelde schuiframen met bovenlicht aanwezig, zonder wenkbrauw maar met gemetselde strek. In het middelste travee was de entree met panelen uitgevoerde stolpdeuren in de vorm van een spitsboog. Links en rechts van de entree waren zijlichten die ook een spitsboogvorm hadden. De ramen op de verdieping bestonden aan de voorgevelzijde uit de stolpramen zoals we die ook in 1909 al hadden opgemerkt.

De zijgevels en achtergevels (voor situatie, zie tekeningen 1952) waren voorzien van 8-ruits schuiframen op de begane grond en 6-ruits schuiframen op de verdieping. In de linkerzijgevel was aan de voorzijde nog een doorgang naar de linkervoorkamer. Deze entree bestond uit dubbele stolpdeuren met bovenlicht onder een wenkbrauw. Aan de achterzijde was ook een brede entree aanwezig, ter hoogte van de linker kamer. Deze brede doorgang was dichtgezet middels twee paneeldeuren met 6-ruits bovenlichten. Wellicht stamt deze opzet uit de periode van 1909 toen de gevel hier op de verdieping werd opgehoogd. Opmerkelijk genoeg was de rechter zijgevel op de begane grond als een blinde gevel uitgevoerd.

Plattegrond van de eerste verdieping op de bouwtekening uit 1954 van vóór de verbouwing. De oorspronkelijke achtergevel ter hoogte van de linker achterkamer was in 1954 inmiddels vervangen voor een Brabants wandje (rode lijn). CODA bouwdoossiers 524 1954.

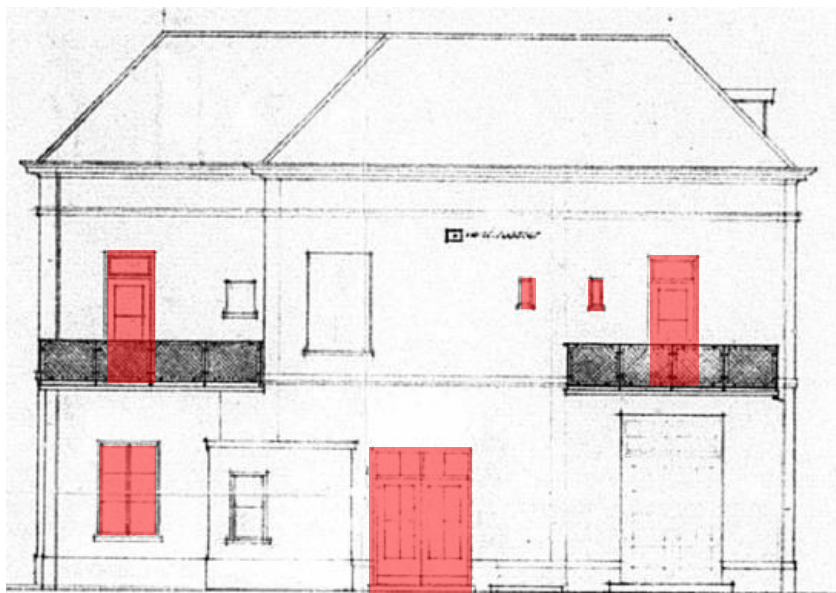
De begane grond had nog dezelfde indeling als in 1952 en de verdieping kende nog eenzelfde indeling als in 1909. De voorste kamers en de linker en centrale achterkamer op de verdieping deden dienst als slaapkamers. De rechter achterkamer was in gebruik als wc en waskamer

Zicht op de voorgevel en rechter zijgevel op de bouwtekeningen van 1954 in de nieuwe situatie. De rode vlakken geven de nieuwe aanbouwen, gevelopeningen en dakkapel aan. CODA bouwdoSSIers 524 1954.

Na de verbouwing van 1954 werd het uiterlijk en de indeling van het huis flink veranderd. In het exterieur werden op de verdiepingen, in de schuine vlakken van de erkers aan de voorzijde, nieuwe ongedeelde ramen aangebracht. Ook in de rechter zijgevel op de begane grond werden twee nieuwe ramen aangebracht, die aansloten op het uiterlijk van de oorspronkelijke vensters, inclusief wenkbrauwen. In het dakvlak van de linker erker werd aan de zijkant ook nog een nieuwe dakkapel gebouwd.

Aan de achterzijde werden nieuwe uitbouwen gerealiseerd. Aan de rechterzijde bestond deze uit een enkellaags bouwdeel dat aansloot op de zijgevel van de uitbouw uit 1952. Dit bouwdeel werd verder voorzien van een nieuwe entree in de zijgevel en een venster met 6-ruits raam in de achtergevel. Het platte dak van de uitbouw deed tevens dienst als dakterras. Aan de linkerzijde werd op de verdieping tegen de achtergevel een balkon gemaakt.

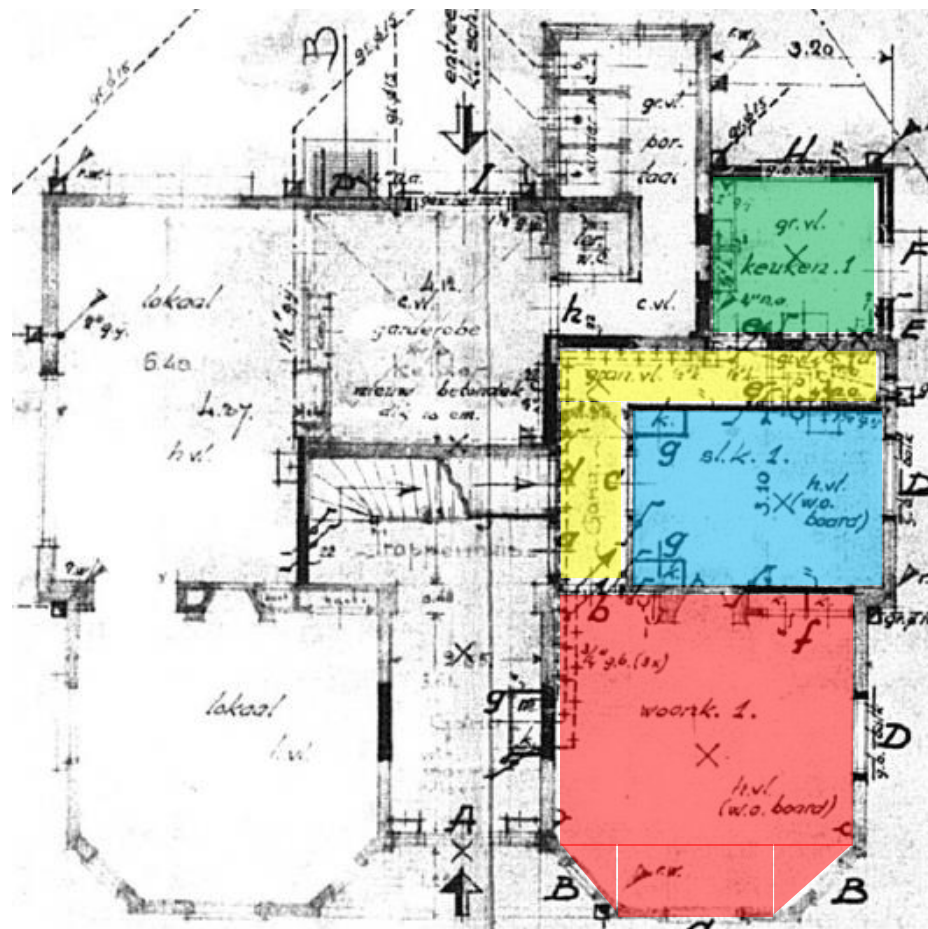

Zicht op de achtergevel op de bouwtekeningen van 1954 in de nieuwe situatie. De rode vlakken geven de nieuwe aanbouwen, gevelopeningen en dakkapel aan. CODA bouwdossiers 524 1954.

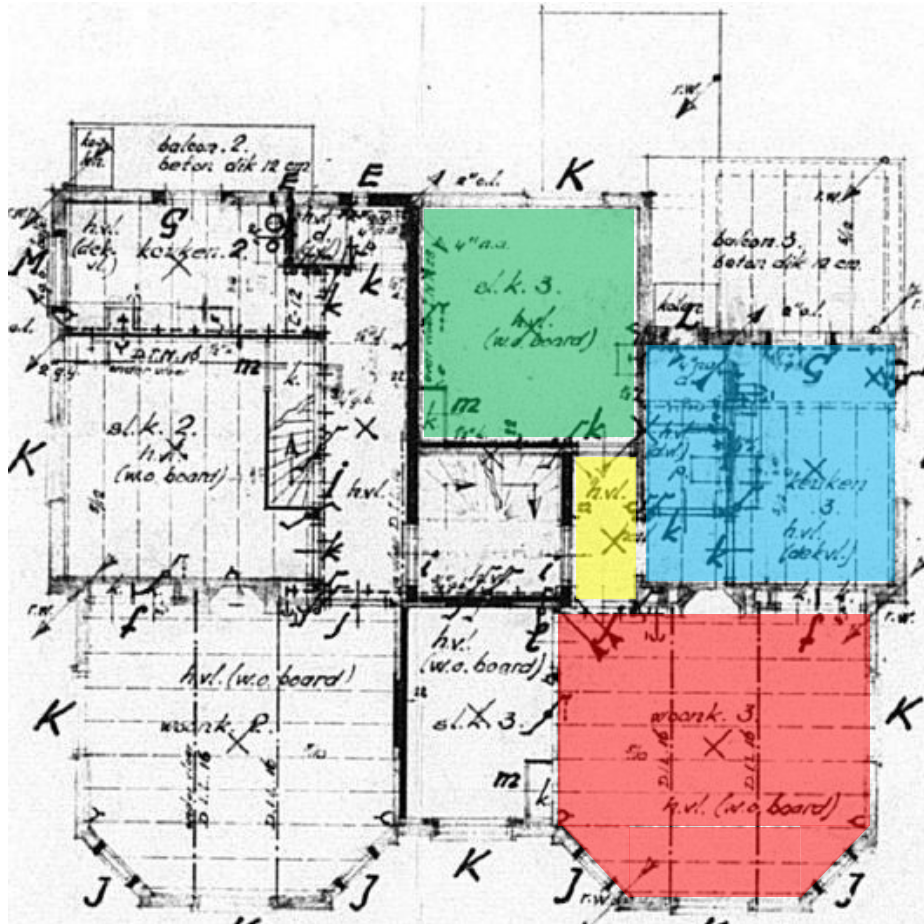
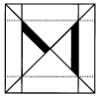
Inwendig werden er op de begane grond een aantal veranderingen doorgevoerd die betrekking hadden op de indeling van het huis. Het rechter en linkerdeel werden van elkaar gescheiden middels het dichtzetten van de doorgangen en het afsluiten van de smalle gang. Het linkerdeel bestond nu uit de linker voorkamer en achterkamer en de centrale achterkamer met uitbouw uit 1952.

Het rechterdeel bestond uit de rechter voorkamer en achterkamer en kreeg ook de smalle gang die rechts langs het trappenhuis liep en de nieuwe uitbouw aan de achterzijde. Op de positie van de rechter achterkamer was nu een smallere

kamer gemaakt middels nieuwe binnenwanden en de gang werd doorgetrokken richting de zijgevel. Hier werd aan het einde van de gang, tegen de zijgevel aan de Heuvellaan, een sanitaire ruimte gemaakt.

De plattegrond van de begane grond in de nieuwe situatie op de bouwtekening uit 1954. Alle donkere gekleurde lijnen geven nieuwe muren en doorgangen aan. Het rechterdeel bestond uit een voorkamer (rood), de voormalige keuken (blauw), de uitbouw met de nieuwe keuken (groen) en de gang (geel). CODA bouwdossiers 524 1954.

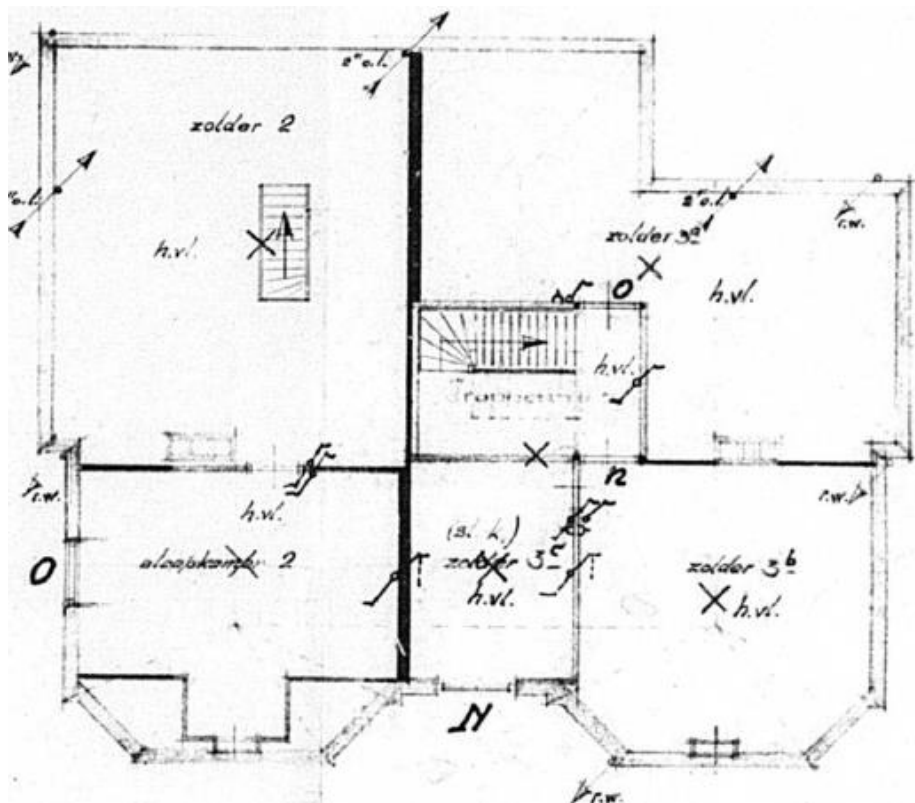

De plattegrond van eerste verdieping in de nieuwe situatie op de bouwtekening uit 1954. Alle donkere gekleurde lijnen geven nieuwe muren en doorgangen aan. Het rechterdeel bestond uit een voorkamer (rood), de achterkamer met balkon (blauw), de centrale achterkamer (groen) en de gang (geel). CODA bouwdoSSIers 524 1954.

Op de verdieping werd de overloop bij het trappenhuis ingekort en voorzien van nieuwe binnenwanden. Ook werd aan de linkerzijde een nieuwe binnenwand opgetrokken die over de hele breedte van het huis liep. De achterkamer werd hierdoor een stuk groter omdat een deel van de centrale achterkamer bij de linkerzijde was gevoegd. De linkerzijde bestond nu uit een voor- en achterkamer. De meidenkamer uit 1909 werd gebruikt als keuken.

De resterende helft van de centrale achterkamer werd bij de rechter helft van het gebouw gevoegd en dit deel bestond nu uit een de centrale voorkamer, de rechter voor- en achterkamer en een deel van de centrale achterkamer. De rechter achterkamer was wel geheel opnieuw ingedeeld middels het plaatsen van nieuwe binnenwanden.

Op zolder werd een nieuwe indeling gemaakt die uit vijf verschillende ruimtes bestond. Vermoedelijk was de zolder hiervoor vrijwel ongedeeld, waarbij enkele de scheidingswand tussen de rechtersvoorkamer en de centrale voorkamer reeds bestond.

De plattegrond van zolder in de nieuwe situatie op de bouwtekening uit 1954. Ale donkere gekleurde lijnen geven nieuwe muren en doorgangen aan. CODA bouwdossiers 524 1954.

4 BOUWHISTORISCHE VERKENNING

In dit hoofdstuk wordt de historische bouwsubstantie van het pand besproken. In dit rapport zal enkel de rechterhelft van het gebouw worden behandeld. Daarbij worden tevens de bouwhistorische bijzonderheden verkend en geanalyseerd. De eerste paragrafen gaan in op de situering, de plattegrond en opbouw, daarna wordt ingezoomd op de afzonderlijke bouwdelen en gevels en de constructies. De bijzonderheden van het interieur worden behandeld vanaf paragraaf 4.6. NB: wanneer in deze tekst de term “oorspronkelijk” valt, wordt bedoeld op de eerste bouwfase: vóór 1866.

4.1 SITUERING

De villa aan de Loolaan is gesitueerd aan de zuidzijde van de straat, en is onderdeel van het bouwblok dat wordt omsloten door de Loolaan in het oosten, de Koppellaan in het zuiden, de Bandalaan in het westen en Heuvellaan in het noorden. Achter de villa is de in 1901 gebouwde Heuvellaanschool gesitueerd.

4.2 HOOFDVORM, PLATTEGROND EN OPBOUW, DAK

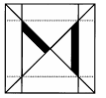
De deels onderkelderde villa heeft twee bouwlagen onder een, met voorschilden uitgevoerd en met gesmoorde oud Hollandse pannen bedekt, schilddak op een samengestelde plattegrond.

De huidige situatie met de villa afgebeeld in de rode cirkel. Googlemaps.

4.3 GEVELS

De met een gecementeerde plint vormgegeven gevels zijn opgemetseld met een roodkleurige handgevormde baksteen in een kruisverband, waarbij de hoeken zijn voorzien van bakstenen hoekkettingen. De hoekkettingen zijn in de borstwering uit 1909 doorgezet maar hebben wel een andere vorm gekregen. Horizontaal zijn de gevels voorzien van een

overhoekse muizentandlijst tussen de begane grond en eerste verdieping en een bakstenen bloktandlijst ter hoogte van de zoldervloer. Bij de borstweringen zijn de verschillende gevelvlakken voorzien van lijsten van gele verblendstenen met kruisvormige baksteedecoraties in dezelfde kleur verblendsteen. De hoekkettingen en tandlijsten zijn geel geschilderd. De gevels worden afgesloten middels een geprofileerde houten gevellijst waarboven een bakgoot is aangebracht. Boven het rechterdeel is een dakkapel uit 1909 aanwezig, die is voorzien van een met zink bekleed tentdakje met piron.

Zicht op de voorgevel.

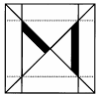
Detailopnames van de overhoekse muizentand en de in 1909 aangebrachte borstwering met de overgang in de hoekketting.

Het rechterdeel van de voorgevel.

Detail van het venster in het centrale deel van de erker.

Voorgevel

In de rechte delen van de erker in het rechterdeel van de voorgevel hebben nog de oorspronkelijke ramen. Deze bestaan op de begane grond uit T-ramen met bovenlicht en op de verdieping uit stolpramen. Rondom de vensters zijn wenkbrauwen van baksteen aanwezig, die geel zijn geschilderd. De schuiframen in de schuine vlakken van de erker zijn origineel en zijn ongedeeld met bovenlicht en worden afgesloten middels een geel geverfde gemetselde strek. De ramen in de schuine vlakken op de verdieping zijn in 1954 aangebracht, naar een kopie van de ramen op de begane grond, maar dan zonder bovenlicht.

Zicht op de rechter zijgevel.

Rechter zijgevel

Aan de zijde van de rechter zijgevel zijn de vensters op de verdieping de originele stolpramen. Ook hier zijn de geel geverfde wenkbrauwen boven de vensters aanwezig. Op de begane grond zijn twee vensters uit 1954 aanwezig, die dezelfde vorm hebben als de verdieplingsvensters. De wenkbrauwen boven de vensters zijn niet geverfd. Aan de achterzijde van de zijgevel is nog een toiletraampje aanwezig, ook in 1954 aangebracht.

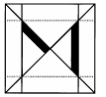
Zicht op het oorspronkelijke venster op de verdieping in de rechterzijgevel.

Het venter op de begane grond in de rechter zijgevel uit 1954.

Zicht op de achtergevel van het rechterdeel.

Detail van het raam in de uitbouw aan de achterzijde uit 1954.

De doorgang in de uitbouw uit 1954, aan de achterzijde van de villa.

Achtergevel

De achterzijde van de villa is witgepleisterd en bestaat op de begane grond uit de uitbouw uit 1954, ingezet met een stolpraam. De gevel op de verdieping is nog wel de oorspronkelijke gevel, uitgevoerd met een gevellijst ter hoogte van de zoldervloer. De terrasdeuren op de verdieping in de gevel zijn uit 1954. Dit geldt ook voor de balustrade bij het dakterras.

4.4 CONSTRUCTIEVE ELEMENTEN

4.4.1 Kapconstructie

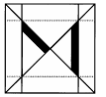
De kapconstructie bestaat boven het rechterdeel uit de constructie uit 1909, bestaande uit vurenhouten Hollandse spanten met kreupele stijlen. Het dak is in het midden afgeknot en wordt gedragen door een enkelvoudige balklaag. Het dakbeschot en de gordingen zijn ook uit vurenhout.

4.4.2 Draagconstructies

De oorspronkelijke balklagen van de vloeren zijn vermoedelijk nog aanwezig. Ook de begane grond vloer ligt zeer waarschijnlijk nog op houten balken.

De in 1909 aangebrachte kap bestaat uit Hollandse spanten met kreupele stijlen.

Detail van de aankapping met kepers boven de erker.

Detail van de enkelvoudige balklaag bij het afgeknotte deel van de kap.

4.4.3 Kelder

Onder de centrale achterkamer is een kelder aanwezig, die behoort tot de oorspronkelijke bouwphase van omstreeks 1860. De keldertoegang is vermoedelijk in 1954 aangebracht en bestaat uit een betonnen steektrap. De met een afgesmeerde vloer uitgevoerde kelder is voorzien van een flauw hellend tongewelf van baksteen. De toegang is in de voorwand gesitueerd en bestaat uit een doorgang onder een rondboog. In de achterwand is nog een kelderlicht met stolpraam aanwezig. In de linkerhoek aan de voorzijde van de kelder is een gemetseld kanaal gesitueerd.

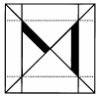
De betonnen keldertrap is wellicht in 1954 aangebracht.

Zicht naar de achterzijde van de kelder.

Detail van het kelderraam in de achterwand van de kelder.

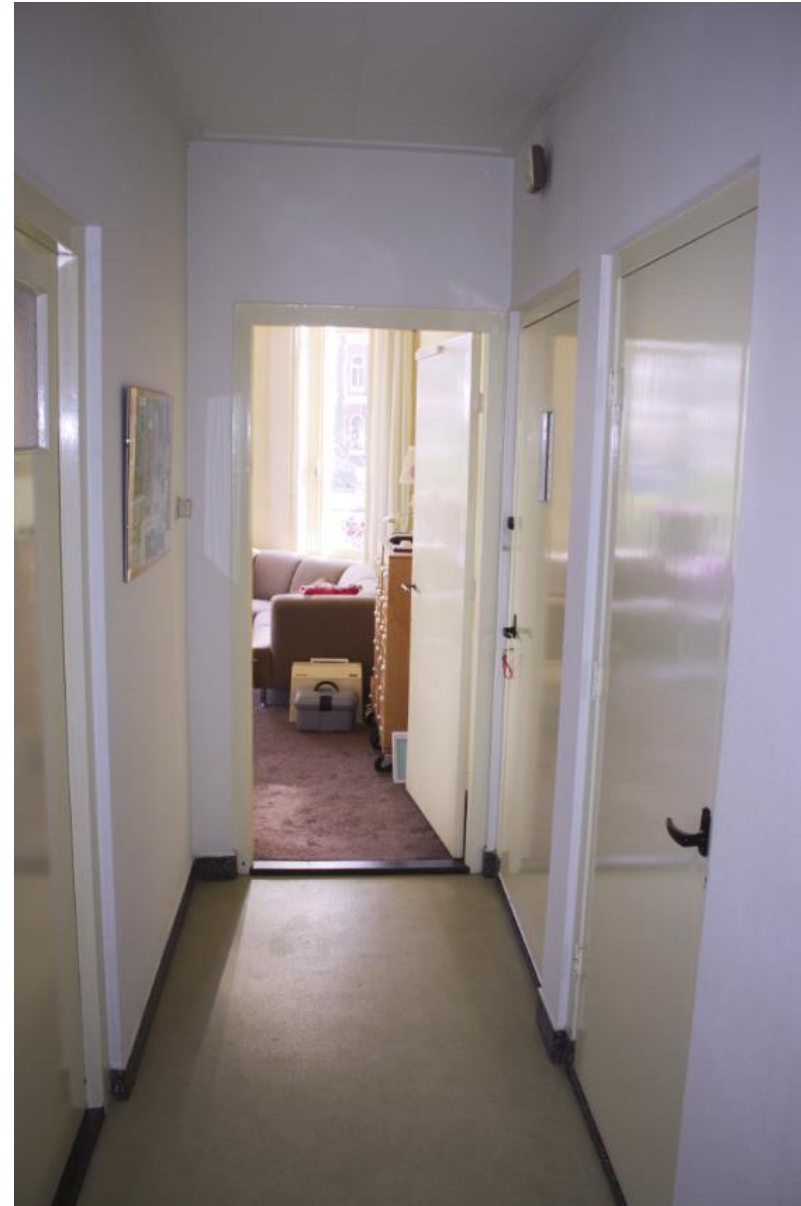

Zicht op de voorzijde van de kelder met doorgang en rechts het kanaal in de hoek.

4.5 INDELING

4.5.1 Begane grond

De huidige indeling van de begane grond van het rechterdeel is in zijn geheel in 1954 tot stand gekomen. De rechtervoorkamer was voor de verbouwing van 1954 te betreden vanuit de vestibule middels een doorgang in de zijwand. Deze doorgang is in 1954 dichtgezet en de zijwand is doorgetrokken tot aan het trappenhuis waardoor de voorheen doorlopende smalle gang volledig is opgenomen in het interieur van het rechtergedeelte. Via deze gang wordt de voorkamer ontsloten.

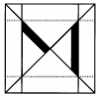
Zicht op het voorste deel van de gang, gezien richting de voorkamer.

Zicht op het achterste deel van de gang, gezien richting de badkamer met links de doorgang naar de keuken uit 1954.

De voorkamer gezien richting de voorgevel.

De in 1954 ontstane slaapkamer op de positie van de voormalige achterkamer die dienst doet als slaapkamer.

De smalle gang liep tot 1954 door richting de achtergevel waar de centrale achterkamer was gesitueerd. Omdat deze achterkamer bij het linkerdeel is getrokken is de gangmuur afgesloten met een nieuwe muur en doorgetrokken richting de zijgevel. Aan de gang liggen naast de voorkamer ook nog de voormalige achterkamer, thans een slaapkamer, een badkamertje tegen de zijgevel, en de nieuwe keuken in de uitbouw uit 1954.

Zicht op de keuken in de uitbouw aan de achterzijde uit 1954.

4.5.2 Eerste verdieping

Ook de verdieping is onveranderd sinds verbouwing van 1954. Via de ingekorte overloop van het trappenhuis kan dit deel van het huis worden betreden. De rechter voorkamer sluit aan op de centrale voorkamer middels een nieuwe doorgang in de oorspronkelijke tussenwand. Vóór de verbouwing was deze centrale ruimte aan de voorzijde enkel via de overloop te betreden. Via de voormalige overloop kan de centrale achterkamer worden betreden en de rechter achterkamer. Deze rechter kamer is in 1954 opgesplitst in twee ruimtes, waarvan de smalste ruimte nu een badkamer is en de ruimte tegen de zijgevel een keuken is. Via de keuken kan het dakterras worden betreden.

Zicht op de voorkamer op de verdieping.

Zicht op de centrale ruimte op de verdieping aan de voorzijde.

De voormalige overloop op de verdieping, gezien richting de centrale achterkamer, verbindt de kamers met elkaar.

De overloop sluit aan op de in 1954 opgesplitste achterkamer.

De centrale achterkamer behoort sinds 1954 tot de rechterhelft van het gebouw.

De ene helft van de rechter achterkamer doet nu dienst als keuken.

De andere helft van de rechter achterkamer is sinds 1954 een badkamer.

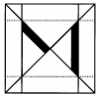
De overloop op zolder met de doorgang naar de voorkamer.

De overloop op zolder met de doorgang naar de achterkamer.

De centrale ruimte aan de voorzijde op de zolder.

4.5.3 Zolder

De zolder is in 1954 opgedeeld in verschillende ruimtes die via de overloop kunnen worden betreden. De ruimtes boven de rechter voorkamer en centrale voorkamer zijn gescheiden maar hebben wel een doorgang. De ruimte boven centrale achterkamer en rechter achterkamer vormen ook een geheel.

4.6 INTERIEUR

4.6.1 Begane grond

Er zijn nog maar weinig oorspronkelijke interieurafwerkingen zichtbaar op de begane grond. Tijdens de verbouwing van 1954 zijn een groot aantal nieuwe binnendeuren aangebracht, inclusief kozijnen. Er zijn tevens verlaagde plafonds opgehangen. Mogelijk is er boven de voorkamer nog een oud stucplafond aanwezig, die volgens de huidige bewoner, is voorzien van een later aangebrachte stalen onderslagbalk.

De oorspronkelijke vensters zijn te herkennen aan de omlijstingen bij de kozijnen, bestaande uit geprofileerd lijstwerk. Ook hebben de vensterbanken nog de originele architraaflijsten. De stolpramen bezitten nog de oorspronkelijke scharnieren met losse pennen.

De voorkamer bezit nog een oorspronkelijk rookkanaal waar in 1954 een nieuwe stookplaats is gemaakt van baksteen. De huidige gaskachel is modern.

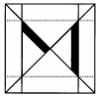
Detail van de omlijstingen bij de oorspronkelijke vensters in de voorkamer.

De achterwand van de voorkamer met een oorspronkelijk rookkanaal en een kachel met bakstenen haard uit 1954.

Detail van de omlijsting van het vlakke nieuwe kozijn in de rechter zijgevel.

Detail van een oud scharnier met losse pen.

Detail van de terrazzovloer in de smalle gang. Vóór de verbouwing van 1954 liep de gang door richting de achtergevel. Na de bouw van de uitbouw is de gang ingekort en dat is nog goed zichtbaar in het patroon van de vloer.

In de smalle gang op de begane grond is nog een oudere terrazzovloer aanwezig, onder de huidige vloerbedekking. Deze terrazzovloer geeft tevens de voormalige loop van de gang weer.

Detail van de kachel in de voorkamer op de verdieping.

4.6.2 Eerste verdieping

Net als bij de begane grond zijn er nog maar weinig oorspronkelijke interieurafwerkingen aanwezig. Ook hier zijn alle binnendeuren vervangen, de vloeren zijn bedekt met moderne laminaat en tegen de plafonds is zachtboard of gips aangebracht.

Een uitzondering vormt de centrale achterkamer waar nog een stucplafond met geprofileerde perklijst is aangetroffen. Dit zou wellicht een oorspronkelijk plafond kunnen zijn. Ook boven de overloop is nog een ouder stucplafond aanwezig met een rechte lijst.

In de centrale voorkamer is tegen de voorwand nog een oude wandbespanning aanwezig. Wellicht dat hier onder de huidige behang laag nog een ouder behang aanwezig is.

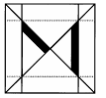
In de rechter voorkamer is het oorspronkelijke rookkanaal nog aanwezig, met een moderne haard en kachel.

Detail van het oorspronkelijke venster in de achtergevel bij de centrale achterkamer op de verdieping.

Detail van de perklijst bij het stucplafond boven de centrale achterkamer op de verdieping.

Stucplafond boven de voormalige overloop op de verdieping.

Detail van de wandbespanning in de centrale voorkamer.

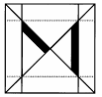
Detail van het oudere deurkozijn op de overloop op zolder. Wellicht is dit kozijn, gezien de profileringen, een overblijfsel uit de periode vóór 1909.

De andere doorgang op de overloop is jonger en het kozijn is veel minder geprofileerd.

De oudere paneeldeur met 6-ruits bovenwerk, wellicht behorend tot de bouwphase van 1909.

Detail van de zoldervloer met de houten vloerdelen uit 1909.

4.6.3 Zolder

De zolder is bedekt met een vloer van houten vloerdelen behorend tot de bouwfase van 1909. De doorgang naar de rechter achterkamer is nog voorzien van een oud geprofileerd deurkozijn. Alle binnendeuren zijn nochtans vernieuwd, hoewel de paneeldeur met 6-ruits bovenwerk uit 1909 zou kunnen stammen.

5 BOUWHISTORISCHE WAARDENBEPALING

Als eerste onderdeel van de waardestelling volgt hieronder de algemene contextuele redengevende waardestelling, gevolgd in paragraaf 5.6 door de getrapte waardenstelling op onderdelen.

5.1 ARCHITECTUUR- EN BOUWHISTORISCHE WAARDEN

De villa is waardevol als een vroege bebouwing aan de Loolaan, vermoedelijk aan het begin van de tweede helft van de negentiende eeuw gebouwd. Het gebouw bezit bouwhistorische waarden wat betreft de symmetrische opbouw in combinatie met de hoofdvorm van een achterbouw met erkers aan de voorzijde en de dakvorm van een afgeknot schilddak met aankappingen. Hoewel de dakvorm van oorsprong bestond uit een zadeldak met aankappingen is de huidige dakvorm uit 1909 kwalitatief gezien niet minder waardevol. De uitbouwen aan de achterzijde uit 1952 en 1954 hebben geen waardevol karakter.

Daarnaast zijn de gevels waardevol vanwege de detaillering en materialisering. De in schoon metselwerk uitgevoerde voor- en zijgevel zijn opgemetseld in een kruisverband met een handgevormde steen waarbij de hoekkettingen uitspringen. Horizontaal worden de gevels gescheiden door een lijst ter hoogte van de verdiepingsvloer en zoldervloer, bestaande uit

een overhoekse muizentanden en bloktanden. De kettingen en lijsten zijn geel geschilderd. Dit in combinatie met de roodkleurige baksteen vormt een esthetisch geheel. De wit gepleisterde achtergevel wijkt in dat geval erg af met de rest van de gevels.

Er zijn nog verschillende oorspronkelijke vensters met stolpramen en geel geschilderde wenkbrauwen of strekken aanwezig in de gevels. Deze zijn tijdens de verbouwing van 1954 gekopieerd. De vensters uit 1954 zijn herkenbaar aan de onbeschilderde wenkbrauwen en strekken. Zowel de oorspronkelijke vensters als de latere vensters uit 1954 zijn waardevol vanwege het beeldbepalende karakter van de villa. De varianten uit 1954 hebben wat betreft materialisering en detaillering minder waarde dan de oorspronkelijke ramen.

De ramen en deuren in de achtergevel zijn, met uitzondering van het waardevolle originele raam op de verdieping bij de centrale achterkamer, niet meer oorspronkelijk en niet waardevol voor het karakter van het gebouw.

De draagconstructies stammen vermoedelijk uit de eerste bouwfase. Door de aanwezigheid van moderne plafondafwerkingen zijn er vrijwel geen originele plafonds gezien. Een nader bouwhistorisch onderzoek kan wellicht bepalen of er nog plafondafwerkingen aanwezig zijn en of deze enige waarde bezitten.

De kapconstructie is in 1909 aangebracht en heeft de dakvorm veranderd. De omlopende kap met aankappingen is wat betreft constructie niet bijzonder waardevol. Het beeldbepalende karakter van het pand is echter niet in waarde verminderd. Dit komt mede door de aanwezigheid van de uniforme borstwering met lijstwerk en baksteendecoraties, die bij de voorgevel en beide zijgevels is aangebracht.

Inwendig zijn met name de indeling en de interieurafwerkingen op de begane grond tijdens de verbouwing van 1954 erg aangetast. De van oorsprong symmetrische indeling van de verschillende verdiepingen is voor een groot deel verdwenen door het toevoegen van nieuwe binnenwanden. Dit geldt voor zowel de begane grond als de eerste verdieping. Alle deze latere toevoegingen in de indelingen op de verschillende bouwlagen bezitten een minder hoge waarde.

Binnen het interieur zijn weinig originele afwerkingen zichtbaar. Wellicht zijn onder de huidige vloeren en boven de verlaagde plafonds nog oorspronkelijke afwerkingen aanwezig. De vloer van de gang op de begane grond bezit bijvoorbeeld nog een oudere terrazzovloer en boven centrale achterkamer op de verdieping is nog een ouder stucplafond aanwezig. De huidige afwerkingen zijn in 1954 of later toegevoegd en hebben geen hoge waarde.

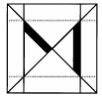
De villa bezit architectuurhistorische waarde als een vroeg voorbeeld van villabouw in Apeldoorn, gesitueerd in de omgeving van de Loolaan en de nabije landschappelijke omgeving van de wijk De Parken. De oorspronkelijke opzet van de villa was een eclectisch geheel bestaande uit de chaletstijl en sobere baksteenarchitectuur. Na de verbouwing van 1909 heeft de villa een minder uitbundig uiterlijk gekregen.

5.2 CULTUURHISTORISCHE WAARDE

Gedurende de negentiende eeuw breidde Apeldoorn snel uit waarbij de nabijheid van het koningshuis in Paleis Het Loo een voorname rol in speelde. Omstreeks 1850 was het zuidelijke deel van Loolaan ter hoogte van de villa op nummer 49 amper bebouwd. De villa behoort tot de vroegste bebouwing aan deze zijde van de straat en bezit dan ook een hoge cultuurhistorische waarde.

5.3 ZELDZAAMHEIDSWAARDE

Wat betreft zeldzaamheidswaarde is de villa een waardevol voorbeeld van de wooncultuur van rijke burgers in Apeldoorn uit het midden van de negentiende eeuw. Hoewel er weinig zichtbare interieurafwerkingen aanwezig zijn binnen in de villa, zijn de hoofdvorm en detailleringen van de gevels van een hoge waarde.

5.4 SITUERINGS- EN ENSEMBLEWAARDE

De villa is waardevol vanwege de situering aan de Loolaan als onderdeel van de vroege bebouwing aan deze zijde van de straat. In 1901 is de villa dienst gaan doen als onderwijzerswoning voor de hoofdonderwijzer van de huidige Heuvellaanschool. Dit schoolgebouw was aan de achterzijde van de villa gesitueerd en is thans nog aanwezig. Als onderdeel van dit ensemble is de villa tevens erg waardevol.

5.5 GETRAPTE WAARDENSTELLING OP ONDERDELEN

In deze paragraaf volgt een overzicht van de waardevolle onderdelen van het exterieur en het interieur. Daarbij worden de kwalificaties volgens de door de Stichting Bouwhistorie Nederland opgestelde richtlijnen gehanteerd. Aan het einde van dit hoofdstuk zijn de waardenkaarten opgenomen. Van de kelder is geen plattegrond beschikbaar.

5.5.1 Exterieur

■ Hoge waarde

- Hoofdvorm en dakvorm van de villa.
- Materialisering en detaillering van de voorgevel en zijgevel.
- Alle oorspronkelijke vensters in de voor en zijgevel.
- Dakkapel in het dakvlak.
- Vensters in de dakkapellen.
- De dakbedekking van gesmoorde oud Hollandse pannen.

■ Positieve waarde

- De in 1954 aangebracht ramen op de verdieping in de erker en de begane grond van de zijgevel.

■ Indifferente waarde

- Hoofdvorm van de uitbouw en de detaillering van de gevels van de uitbouw aan de achterzijde uit 1954.

5.5.2 Interieur

■ Hoge waarde

- Secundaire kapconstructie van Hollandse spanten met kreupele stijlen en enkelvoudige balklaag bij de afknotting.
- Alle nog aanwezige oorspronkelijke draagconstructies.
- De kelder met tongewelf onder de centrale achterkamer.

■ Positieve waarde

- Het oudere stucplafond in de centrale achterkamer op de verdieping.
- De terrazzvloer in de gang op de begane grond.
- De houten vloeren op zolder uit 1909.
- De binnenwanden op zolder uit 1909.

■ Indifferente waarde

- Alle later aangebrachte binnendeuren en kozijnen.
- Alle later aangebrachte zachtboard en gipsplaten plafonds.
- Alle later aangebrachte vloerafwerkingen.

- Alle later aangebrachte binnenmuren.
- Alle dichtzettingen in de oorspronkelijke binnenmuren.

5.6 TOELICHTING WAARDENGRADATIES

De volgende waardengradatie (getrapte waardenstelling), toegesneden op het toegepast bouwhistorisch onderzoek, wordt in de waardenbepaling gehanteerd (de bijbehorende kleuren corresponderen met de gebruikte gradaties in de waardenkaarten). Achter iedere waarde volgt een korte toelichting ten behoeve van het toegepast bouwhistorisch onderzoek, zoals dit in het herontwikkelingsproces kan worden ingezet.

Hoge monumentwaarde (blauw)

Alle beschermenswaardige onderdelen die van wezenlijk en onlosmakelijk belang zijn voor het historische object / monument en zijn bouwhistorische ontwikkeling en derhalve onverkort gerespecteerd moeten worden. Bij schade moet uitgegaan worden van herstel en behoud van een maximum aan oorspronkelijk materiaal.

Positieve monumentwaarde (groen)

Alle beschermenswaardige onderdelen die voor de instandhouding van de ontwikkelingsgeschiedenis van het historische object / monument veel waarde bezitten. Behoud is

gewenst, maar de waarde is niet dusdanig hoog, dat aanpassing of verandering onmogelijk is. Voorwaarde is dat het onderdeel als dusdanig herkenbaar blijft.

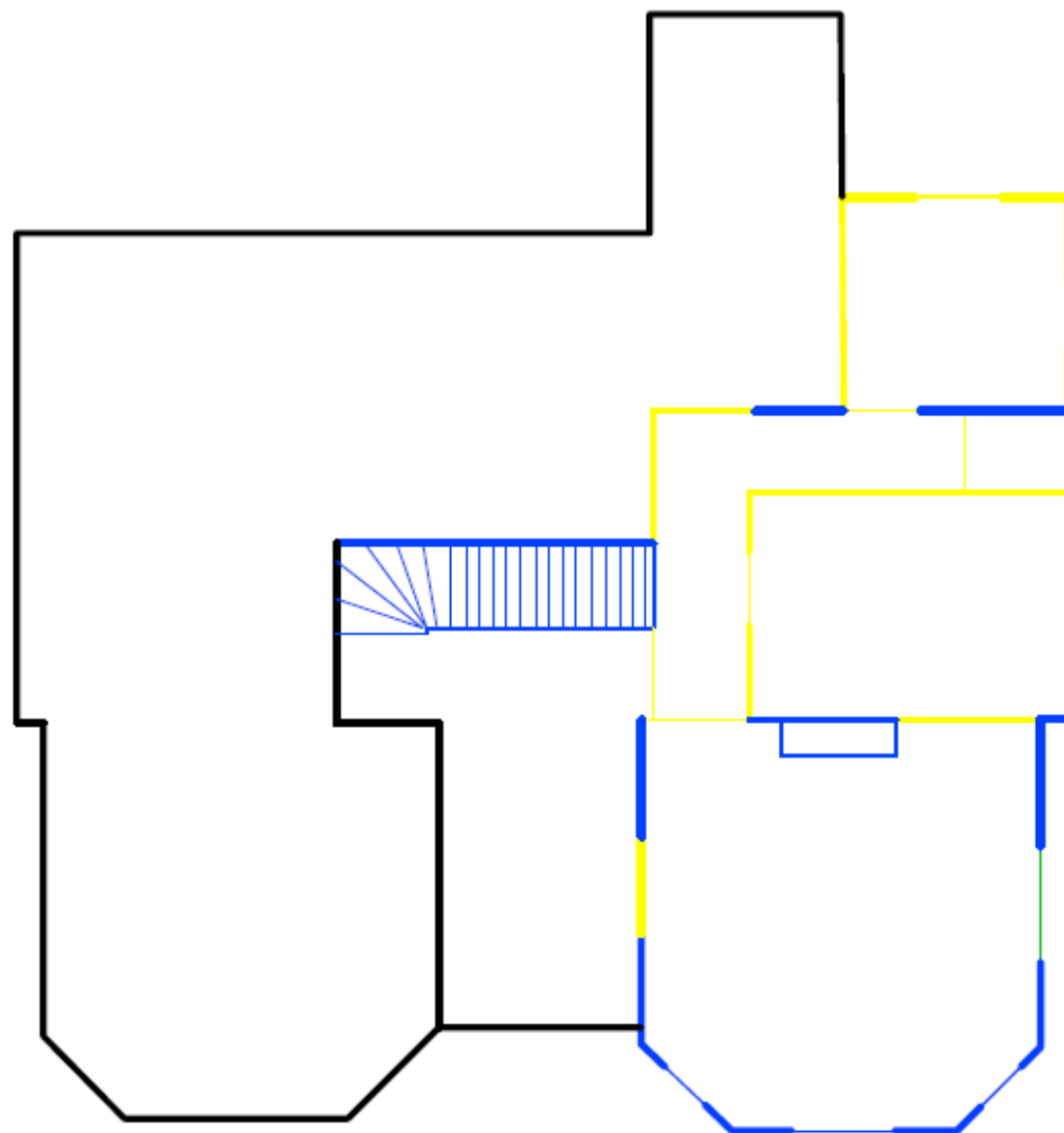
Indifferente monumentwaarde (geel)

Onderdelen, die niets of weinig aan de waarde van het gebouw toevoegen en ook geen wezenlijke onderdelen van de ontwikkelingsgeschiedenis zijn. Behoud is mogelijk, maar niet noodzakelijk.

5.7 WAARDERINGSPLATTEGRONDEN

De volgende waarderingsplattegronden zijn gemaakt op basis van de beschikbare bouwdoSSIers in het CODA te Apeldoorn. De verbouwingsplattegronden van 1954 zijn wat betreft indelingen nog goed bruikbaar. Van de kelder is geen plattegrond beschikbaar.

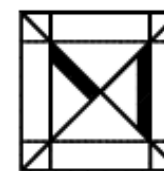
- Hoge waarde
- Positieve waarde
- Indifferente waarde

BEGANE GROND

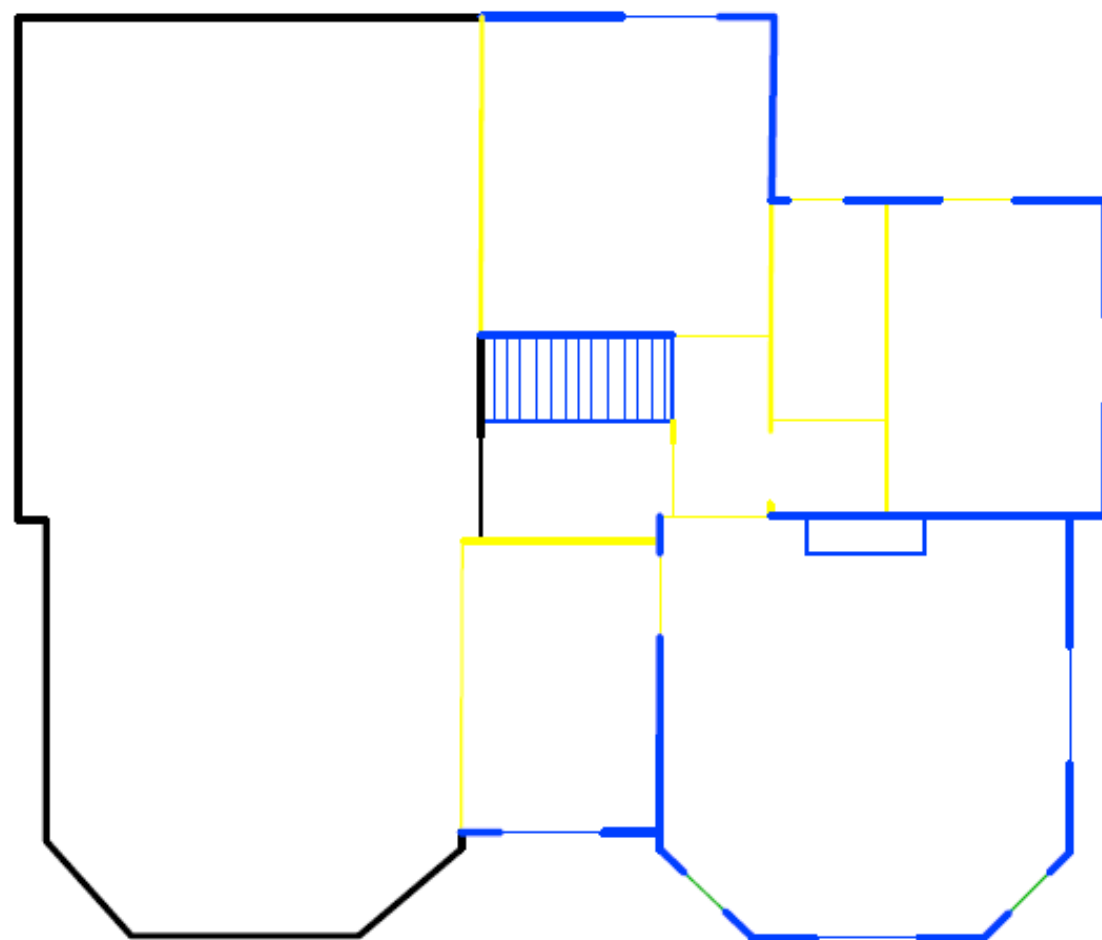
Loolaan 49
Bouwhistorisch onderzoek
WAARDEN

MONUMENTEN ADRES BUREAU

WERKSTRAAT 1, 8500 BR. NIEUKAMP
TEL. 051 - 378610, FAX 051 - 378617

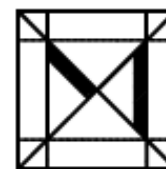
- Hoge waarde
- Positieve waarde
- Indifferente waarde

EERSTE VERDIEPING

Loolaan 49
Bouwhistorisch onderzoek
WAARDEN

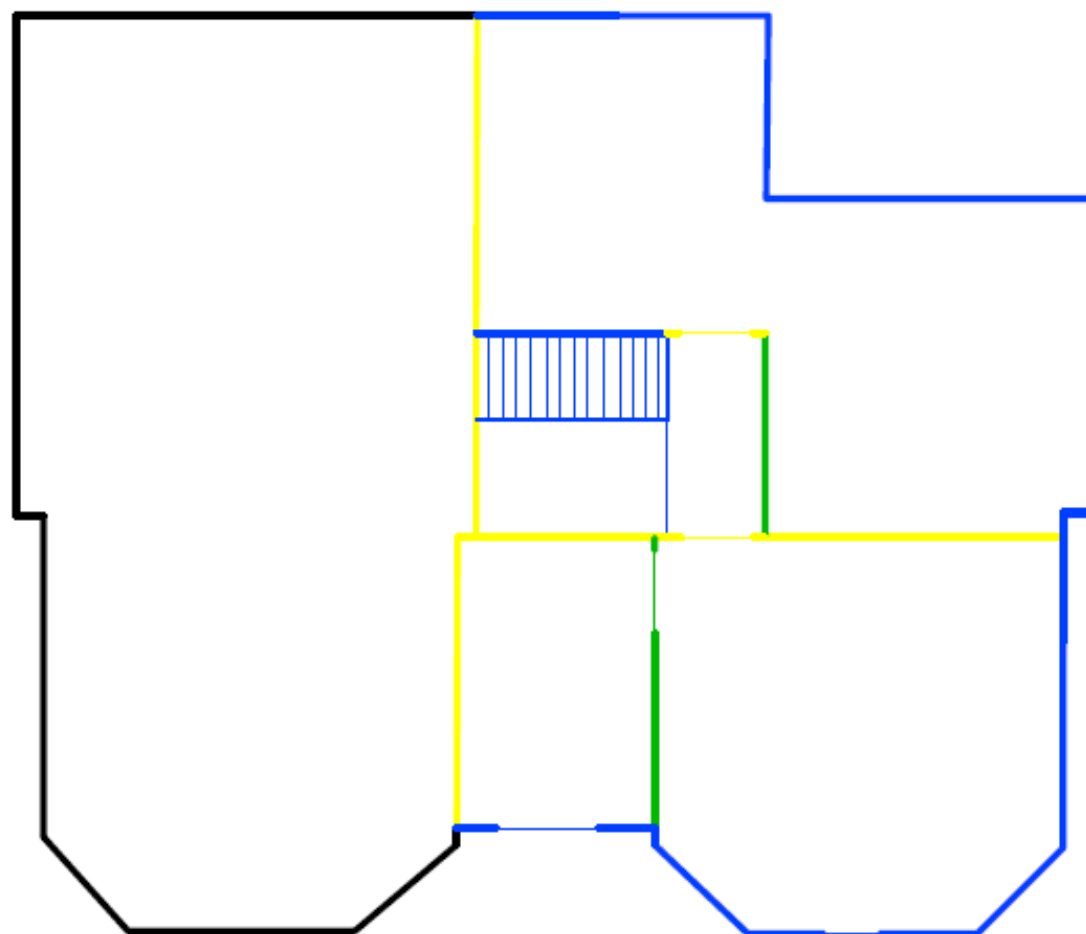
MONUMENTEN ADVIES BUREAU

WICKSTRAAT 1, 6542 BN NIMMEN
TEL. 024 - 3781112, FAX 024 - 3781177

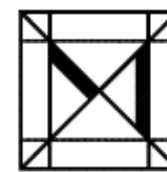
- Hoge waarde
- Positieve waarde
- Indifferente waarde

ZOLDER

Loolaan 49
Bouwhistorisch onderzoek
WAARDEN

MONUMENTEN ADRES BUREAU

BRICKESTRAAT 1, 1040 BRUSSEL
TEL. 024 - 378640, FAX 024 - 378647

6 BRONNEN EN LITERATUUR

Archief

CODA Apeldoorn (CODA):

- Bouwdossiers

CODA Apeldoorn Beeldbank

Internet

topotijdreis.nl

parkenbuurt.nl

Google maps

Arcgis.nl

Literatuur

- *85 jaar openbare basisschool Heuvellaan 1901-1986.*